ประวัติความเป็นมา

ประวัติความเป็นมาของตำบลบางคูวัดนั้น ดั้งเดิมชาวบ้านมีเชื้อรามัญ ได้ย้ายรกรากมาจาก เมืองหงษาวดี ตั้งแต่ พ.ศ.ใดไม่ปรากฏ แต่ได้ก่อตั้งวัดขึ้น 1 วัด ในปี พ.ศ. 2460 ตามประวัติวัดนั้นชาวบ้านบางคูวัดนับถือศาสนาพุทธ

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับเขตตำบลบางเดื่อ
ทิศใต้	ติดกับเขตตำบลบางตะไนย์
ทิศตะวันออก	ติดกับเขตตำบลบางขะแยง
ทิศตะวันตก	ติดกับอำเภอปากเกร็ด

การปกครอง

จำนวนหมู่บ้าน แบ่งเป็น 12 หมู่บ้าน คือ

หมู่ที่ 1	บ้านปลายบัว	หมู่ที่ 2	บ้านคลองโพธิ์
หมู่ที่ 3	บ้านคุ้งวัด	หมู่ที่ 4	บ้านคลองบางคูวัด
หมู่ที่ 5	บ้านเกาะเกรียง	หมู่ที่ 6	บ้านบางตะไนย์
หมู่ที่ 7	บ้านศาลเจ้า	หมู่ที่ 8	บ้านไผ่ล้อม
หมู่ที่ 9	บ้านตีนเลน	หมู่ที่ 10	บ้านบางนางบุญ
หมู่ที่ 11	บ้านฝั่งกลาง	หมู่ที่ 12	บ้านพระโอย

ซึ่งทั้ง 12 หมู่บ้านอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบางคูวัดทั้งหมด

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ขนมกระทกรก เป็นขนมที่ชาวตำบลบางคูวัดจำทำขึ้น เพื่อใช้ในงานพิธีมงคลต่าง ๆ เช่น งานแต่งงาน งานบวช เป็นต้น ซึ่งขนมกระทกรกมีเฉพาะในตำบลบางคูวัดเท่านั้น เนื่องจากบรรพบุรุษได้คิดค้นขึ้นจากการที่มีไข่ขาวในการทำขนมหวานประเภทอื่นๆ เหลือ เช่น ฝอยทอง ทองหยอด จึงได้นำไข่ขาวมาเป็นส่วนประกอบหลักในการทำขนมกระทกรกสืบทอดจนถึงปัจจุบัน

ประเพณีวัฒนธรรม

ประเพณีวันสงกรานต์เป็นวันขึ้นปีใหม่ของไทยแต่โบราณ แสดงความยินดีในการต้อนรับปีใหม่ ตรงกับวันที่ 13, 14, และ 15 ของเดือนเมษายนของทุกปี มีการตักบาตรทำบุญเลี้ยงพระและมีพิธีบังสุกุลอัฐิ หรือกระดูกผู้ตายที่ล่วงลับไปแล้ว ในตอนบ่ายมีพิธีสรงน้ำพระพุทธรูป รดน้ำบิดามารดาและญาติผู้ใหญ่เพื่อแสดงความกตัญญู มีการก่อเจดีย์ทรายและปล่อยนกปล่อยปลา หนุ่มสาวจะได้รับความสนุกสนานรื่นเริงสาดน้ำเล่นกัน

ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง

เป็นประเพณีเดือน 10 ขึ้น 15 ค่ำ ทำบุญที่วัดโดยนำข้าวต้มมัด น้ำผึ้ง น้ำอ้อยไปถวายพระสงฆ์ โดยมีมูลเหตุมาแต่ครั้งพุทธกาล พวกภิกษุเกิดอาพาธขึ้นเป็นไข้อาเจียนทำให้ร่างกายซูบผอม พระพุทธเจ้าจึงดำริหาสิ่งที่เป็นทั้งยาและอาหารเพื่ออนุญาตให้พระภิกษุสงฆ์ฉันได้ตั้งแต่เวลาเที่ยงคืนไปแล้ว เพื่อบำรุงร่างกาย 5 อย่าง มี เนยใส เนยข้น น้ำมัน น้ำอ้อย ประเพณีของชาวไทยนิยมถวายน้ำผึ้งแก่พระภิกษุสงฆ์ จึงเกิดประเพณีตักบาตรน้ำผึ้งจนถึงทุกวันนี้

ประเพณีการจุดลูกหนู

เป็นประเพณีในงานฌาปนกิจศพของพระภิกษุ-สามเณรชาวรามัญแต่เดิมนั้นการเผาศพพระสงฆ์ บนปราสาทที่ทำเป็นทำเป็นยอดเดียวหรือห้ายอด จุดไฟเผาด้วยลูกหนู ต่อมากลายเป็นประเพณีการแข่งขันให้ลูกหนูวิ่งไปชน ตัวปราสาทและโลงศพจำลองและป้ายบอกรางวัลต่าง ๆ ซึ่งจัดขึ้นในเดือน 4 เดือน 5 ตัวลูกหนูนั้นทำด้วยไม้ไผ่หรือไม้มะม่วงกลึงเป็นท่อนภายในบรรจุด้วยดินปืน ผูกติดกับสายลวดสลิงยกสูงขึ้นเป็นสายสู่ตัวปราสาท

สถานที่ท่องเที่ยว

วัดบางคูวัดนอก ตั้งวัดเมื่อ พ.ศ. 2316 สันนิษฐานว่าชาวมอญจะเป็นผู้สร้าง จากหลักฐานรูปทรงเจดีย์ รูปทรงแบบมอญ ชาวบ้านเรียกว่า วัดนี้อีกนามหนึ่งว่า “วัดปากคลอง” ส่วนชื่อวัดบางคูวัดนอกตั้งตามชื่อคลอง คือ “คลองคูวัด” และบริเวณวัดตั้งอยู่ริมคลอง 9 ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2533 เขตวิสุงคามสีมา กว้าง 7 เมตร ยาว 15 เมตร พระประธานประจำอุโบสถ ปางสมาธิ ขนาดหน้าตักกว้าง 59 นิ้ว สร้างเมื่อ พ.ศ. 2524 พระประธานประจำศาลาการเปรียญ ปางสมาธิ ขนาดหน้าตักกว้าง 57 นิ้ว สูง 59 นิ้ว สร้างเมื่อ พ.ศ. 2525

วัดบางคูวัดใน ตั้งวัดเมื่อ พ.ศ. 2310 โดยชาวกรุงศรีอยุธยา ที่อพยพมาตั้งถิ่นฐาน สมัยกรุงศรีอยุธยา เสียกรุงแก่พม่า ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2310 โดยได้ร่วมกันก่อสร้างวัด โดยตั้งชื่อวัดว่าวัดบางคูวัดใน ตามชื่อหมู่บ้าน แต่ชาวบ้านมักเรียกว่า วัดคูนาราม ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อ พ.ศ. 2313 พระประธานประจำอุโบสถ ปางสมาธิ ขนาดหน้าตักกว้าง 42 นิ้ว สูง 59 นิ้ว สร้างเมื่อ พ.ศ. 2313 พระประธานประจำศาลาการเปรียญ ปางสมาธิ ขนาดหน้าตักกว้าง 42 นิ้ว สูง 59 นิ้ว สร้างเมื่อ พ.ศ. 2545

วัดบางคูวัดกลาง _ ตั้งวัดเมื่อ พ.ศ. 2353 ไม่มีประวัติความเป็นมาของวัด ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อ พ.ศ. 2353 เขตวิสุงคามสีมา กว้าง 18 เมตร ยาว 41 เมตร ประธานประจำอุโบสถ ขนาดหน้าตักกว้าง 56 นิ้ว สูง 71 นิ้ว พระประธานประจำศาลาการเปรียญ ขนาดหน้าตักกว้าง 24 นิ้ว สูง 44 นิ้ว ปูชนียวัตถุอื่นๆ เป็นเจดีย์ที่สร้างในสมัยรัชกาลที่ 5 โดยเจ้าจอมมารดาวาดได้มาสร้างไว้ เพื่ออุทิศส่วนบุญส่วนกุศลให้กับปลัดวังซ้าย(เที่ยง) ผู้เป็นบิดาพระนมปริกในรัชกาลที่ 5 ซึ่งเป็นมารดาของเจ้าจอมมารดาวาด

วัดเกาะเกรียง ตั้งวัดเมื่อ พ.ศ. 2365 ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 236 5 เขตวิสุงคามสีมา กว้าง 40 เมตร ยาว 80 เมตร หลวงพ่อขาวเป็นพระพุทธรูปสร้างด้วยศิลาทรายปางมารวิชัย มีหน้าตักกว้าง 1.50 เมตร สูง 2.20 เมตร เป็นศิลปะสมัยอยุธยา ประดิษฐานอยู่ในพระอุโบสถ

วัดบางตะไนย์ ตั้งวัดเมื่อ พ.ศ. 2364 โดยชาวมอญอพยพมาจากเมืองหงสาวดีได้ร่วมกันก่อสร้าง และขนานนามว่า วัดตะไนย์ (คำว่าตะไนย์ เป็นภาษามอญ แปลว่า ต้นข่อย) ซึ่งสอดคล้องกันเนื่องจากสมัยนั้นบริเวณที่ตั้งวัดเต็มไปด้วยต้นข่อย ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2517 เขตวิสุงคามสีมา กว้าง 18 เมตร ยาว 32 เมตร พระประธานประจำอุโบสถ ปางมารวิชัย ขนาดหน้าตักกว้าง 49 นิ้ว สูง 85 นิ้ว สร้างเมื่อ พ.ศ. 2520 พระประธานประจำศาลาการเปรียญ ปางประทานพร ขนาดหน้าตักกว้าง 53 นิ้ว สูง 85 นิ้ว สร้างเมื่อ พ.ศ. 2543 ปูชนียวัตถุอื่นๆ พระพุทธรูปสมัย อู่ทอง และสมัยเชียงแสน 2 องค์ เจดีย์ทรงมอญ 1 องค์

ศาลหลวงปู่ยิ้ม ประวัติความเป็นมามีเพียงคร่าว ๆ ไม่มีประวัติจริงมีผู้เล่าต่อกันมา หลวงปู่ยิ้มนุ่งขาวห่มขาวชอบดื่มน้ำตาลเมา หมี่ผัด เดินน้ำได้ มาอยู่ประจำในที่หนึ่งในตำบลบางคูวัด ที่หลวงปู่ยิ้มอยู่ประจำเป็นพื้นที่นา บริเวณรอบนอกจะมีต้นสะแก ต้นไม้หลายชนิด ความศักดิ์สิทธิ์ไม่มีผู้ใดทราบมาก่อน แต่เมื่อมีเหตุเดือดร้อนหรือเจ็บป่วยขึ้นมา เช่น ท้องเสีย ปวดท้อง ก็จะไปเอาใบไม้บริเวณศาลมาต้มเป็นยานำมากิน โรคนั้นก็จะหายไปด้วยความศักดิ์สิทธิ์ของท่านจึงเป็นที่เคารพนับถือของชาวตำบลบางคูวัด เมื่อหลวงปู่ยิ้มหายไปไม่มีใครทราบ ประชาชนจึงได้จำลองรูปของท่านหลวงปู่ยิ้ม ให้คนสักการบูชา ที่เห็นเป็นศาลจนถึงทุกวันนี้

สถานที่ท่องเที่ยวตำบลบางคูวัด

ติดต่อสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

สำนักงานเทศบาลเมืองบางคูวัด

0-2157-0845-50